

Izrael: schronienie dla oszustów

16 lutego 2022

„Większość Żydów to złodzieje”. Tak powiedział ojciec założyciel Izraela, David Ben Gurion, kiedy usłyszał o żydowskich żołnierzach znoszących perskie dywany ze świeżo zrabowanych arabskich posiadłości podczas wojny arabsko-izraelskiej. Gdyby żył dzisiaj, nie sądzę, żeby znalazł jakikolwiek powód, by radykalnie zmienić zdanie i prawdopodobnie nie byłby zaskoczony, gdyby dowiedział się, że Izrael stał się ośrodkiem międzynarodowego oszustwa.

Ostatnim hitem Netflixa jest film dokumentalny „The Tinder Swindler”, który przedstawia niezwykłą karierę izraelskiego oszusta Shimona Hayuta, syna rabina, który zmanipulował dużą liczbę głównie skandynawskich kobiet, które przekazały mu ponad 10 milionów dolarów. Modus operandi Hayuta jest starym sposobem żydowskich przestępców w białych kołnierzykach – schemat Ponziego, choć Hayut wzbogacił go o romantyczny akcent. Używając pseudonimu Simon Leviev w aplikacji randkowej Tinder, Hayut powiedział swoim łatwowiernym ofiarom, że jest synem Leva Levieva, dyrektora generalnego jednego z największych na świecie handlarzy diamentami. Początkowo obdarowywał kobiety prezentami i wycieczkami prywatnymi odrzutowcami (sfinansowanymi przez poprzednią ofiarę) zanim wyznawał, że jest zagrożony przez nieokreślonych wrogów, że jego konta finansowe zostały w niewytłumaczalny sposób zablokowane, i że potrzebował „pożyczek” od kobiet, które spłaciłby wielokrotnie, gdy „bliska transakcja” warta wiele milionów zostanie zakończona. Kobiety były zmuszane do składania wniosków o pożyczkę bankową we własnym imieniu, często aż do 300 000 dolarów zadłużenia. Kiedy Hayut wydobył od kobiety maksymalne możliwe fundusze, zaczynał wykorzystywać część z nich na przygotowanie nowej ofiary. Przenosząc się od kobiety do kobiety i od kraju do kraju, Hayut prowadził

wystawny styl życia – prywatne odrzutowce, podróże , kawior i markowe ubrania, dopóki norweska gazeta nie pomogła w końcu zatrzymać go w 2019 roku w Grecji za używanie fałszywego paszportu. Następnie został wysłany do Izraela, gdzie władze zwolniły go już po pięciu miesiącach. Pozostaje wolnym człowiekiem w Izraelu i funkcjonuje jako bogaty jak zawsze.

Chociaż teraz wirusowy dokument Netflix jest bardzo interesujący i dobrze zrobiony, bardzo słabo radzi sobie z kontekstualizowaniem i kadrowaniem zachowania Hayuta. Kariera oszusta Hayut jest przedstawiana wyłącznie w kategoriach niebezpieczeństw randek internetowych i, co jest śmieszne, jako rodzaj feministycznej opowieści o zemście (pomimo faktu, że kobiety wpadły w szpony Hayut po części z powodu ich własnego pragnienia wystawnego stylu życia, a ostateczna sprawiedliwość wymierzona Hayut była co najmniej śmiesznie słaba). Niewiele mówi się o tym, że Hayut rozpoczął karierę w oszustwie jako nastolatek, wywołując pytania o wpływy kulturowe, i nie ma żadnego komentarza na temat szczególnego sposobu, w jaki Hayut wydawał się atakować w szczególności skandynawskie kobiety.

Izraelska specjalność

Wszelkiego rodzaju oszustwa międzynarodowe to izraelska specjalność. Izraelski Urząd ds. Zakazu Prania Pieniędzy i Finansowania Terroryzmu otrzymuje częste prośby o informacje od jednostek wywiadu finansowego w co najmniej 19 krajach na całym świecie. Główne przestępstwa, na których skupiają się te żądania, to „pranie pieniędzy, oszustwa, w szczególności oszustwa inwestycyjne, opcje binarne i oszustwa forex, przekupstwo i korupcja, fałszerstwo i nielegalny hazard”. Jeśli istnieje sposób, aby ktoś pozbył się od swoich pieniędzy, możesz być pewien, że Izraelczyk bardzo ciężko pracuje, aby to osiągnąć.

W czerwcu 2021 r. operacja prowadzona przez niemiecką policję

zapewniła aresztowanie dziesięciu Żydów różnych narodowości za prowadzenie fałszywych witryn inwestycyjnych, które oszukały europejskich inwestorów na około 36 milionów dolarów. W oszustwie, który według Europolu był „zorganizowany głównie przez obywateli Izraela”, przestępcy zarządzali fałszywymi witrynami inwestycyjnymi Tradorax, Tradervc, Kayafx, Kontofx i Libramarkets. Tradorax korzystał z platformy dostarczonej przez izraelski SpotOption, który został oskarżony o oszustwo przez amerykańską Komisję Papierów Wartościowych i Giełd w kwietniu 2021 r. Według Europolu żydowska sieć zwabiła tysiące ofiar poprzez reklamy w mediach społecznościowych i wyszukiwarkach. Ofiary te były następnie zachęcane do inwestowania w opcje wysokiego ryzyka, kontrakty CFD lub kryptowaluty. Jednak według niemieckiej policji pieniądze nigdy nie zostały faktycznie zainwestowane, ale po prostu zabrane przez zaangażowanych w przekręt Żydów. Podczas nalotów w kilku krajach policja skonfiskowała urządzenia elektroniczne, nieruchomości, biżuterię, luksusowe pojazdy i około 2,4 miliona dolarów w gotówce.

Sprawa przypominała historię kanadyjsko-izraelskich braci Cartu. W maju 2020 roku Ontario Securities Commission wniosła oskarżenie cywilne przeciwko Davidowi, Jonathanowi i Joshua Cartu za nakłanianie Kanadyjczyków do handlu opcjami binarnymi. Trio oszukało mieszkańców samego Ontario na 1,4 miliona dolarów ale całkowitą wartość ich globalnego łupu oszacowano na 233 miliony dolarów. Bracia żyją dziś w Izraelu w przepychu, wiedząc , że „izraelscy prokuratorzy nie postawili nawet jednemu z nich zarzutu oszustwa”. „Times of Israel” zwraca uwagę, że historia braci jest tylko częścią znacznie szerszego scenariusza, w którym „setki firm w Izraelu zatrudniały tysiące Izraelczyków, którzy oskubali na miliardy ofiary na całym świecie”.

Pięć miesięcy temu 26 Izraelczyków zostało aresztowanych za prowadzenie programu oszustw kryptowalutowych, którego celem byli inwestorzy z USA. Podejrzani, znani jako „Wilki z Tel

Awihu”, mieli sprzedawać produkty i inwestować, zatrzymując pieniądze ofiar. Według oświadczenia policji „wszyscy z 26 podejrzanych o rzekome oszustwo to mieszkańcy Izraela, a wszystkie ofiary mieszkają za granicą”. Izraelska stacja informacyjna i24News skomentowała, że „Izrael był w ostatnich latach głównym ośrodkiem oszustw internetowych”. Miesiąc po aresztowaniu „wilków z Tel Awihu” aresztowano kolejnych ośmiu Izraelczyków, w tym Moshe Hogeg, który jest właścicielem klubu piłkarskiego Beitar Jerusalem. Izraelska policja powiedziała, że „grupa została zatrzymana pod zarzutem „oszustwa kryptowalutowego o wartości nawet setek milionów dolarów”.

Raj przestępców

Nie uwzględnianie wniosków ekstradycyjnych wraz z hojnymi ulgami podatkowymi dla milionerów sprawiło, że „Izrael, a zwłaszcza Tel Awiw, jest postrzegany jako raj dla przestępców. Odnosząc się do izraelskiego „masowego, oszukańczego przemysłu internetowego i oszustw” i jego potencjału do „podważania reputacji gospodarczej Izraela i podsycania antysemityzmu”, „The Times of Israel” wskazał, że akt prawny z 2008 r. działał jako „przypomnienie i mrugnięcie okiem do uchylających się od podatków i piorących pieniądze na całym świecie, aby osiedlić się w Izraelu i pracować tutaj swoje pieniądze”. Ustawa przyznaje 10-letnie zwolnienie z podatku od dochodów uzyskanych za granicą olim hadashim (nowym imigrantom) oraz toszawim hozrim vatikim (powracający rezydenci, którzy mieszkali za granicą przez co najmniej 10 lat) oraz innym kwalifikującym się jako nowi rezydenci. Daje również 10-letnie zwolnienie z zgłaszania zarobków za granicą osobom w tych kategoriach. To magnes dla żydowskich złodziei.

W 2017 roku „Times of Israel” skomentował w sprawie aresztowania „35 osób za rzekome prowadzenie sieci oszukańczych kotłowni”. Gang prowadził tajne centra telefoniczne w mieszkaniach w miastach Aszkelon, Ashdod i

Netanya, oszukując ludzi w Europie i Ameryce Północnej. Jedną z metod było oszustwo na „dyrektora generalnego”, w którym oszuści podszywali się pod członków wyższego kierownictwa europejskiej firmy i namawiali pracowników do przelewania pieniędzy na izraelskie konta bankowe Żydów. Inni pracownicy zakładali firmy w Europie sprzedające towary i usługi, które nigdy się nie zmaterializowały. Prokurator rządowy martwił się, że „Zjawisko to stało się plagą narodową zarówno w Izraelu, jak i za granicą. Szkodzi reputacji państwa Izrael, a także Żydów w innych krajach”. „Times of Israel” zauważył, że wielu z aresztowanych było Żydami z Ameryki i Francji, a pomagało im „tysiące Izraelczyków”.

Najbardziej widocznym przykładem jest oczywiście tak zwane „żądło stulecia”, w którym w wyniku oszustwa podatkowego między listopadem 2008 a czerwcem 2009 skradziono ponad 1 miliard euro z budżetu francuskiego. Kradzieży dokonali francuscy Żydzi Arnaud Mimran, Marco Mouly i Samy Souied z biura w Tel Awiwie. Trio było wspomagane przez znaczną liczbę etnicznych pobratymców, a „Times of Israel” donosił, że „sześciu oskarżonych zostało osądzonych zaocznie i uważa się, że mieszkają w Izraelu”. W wywiadzie dla „Times of Israel” z maja 2016 r. Laurent Combourieu, dyrektor ds. dochodzeń w Autorité des marchés financiers (AMF), francuskim urzędzie ds. papierów wartościowych, powiedział, że obywatele francusko-izraelscy, którzy byli zamieszani w oszustwa podatkowe przeciwko rządowi francuskiemu z Izraela to ci sami sprawcy trwającej fali oszustw w handlu online wymierzonych w osoby mówiące po francusku. Według paryskiej prokuratury w ciągu ostatnich sześciu lat obywatele francuscy stracili 4,5 miliarda euro z powodu oszustw związanych z handlem internetowym i oszustwami „dyrektorów generalnych”, przy czym wiele z nich popełniono z Izraela.

To, że Izrael jest ośrodkiem żydowskiej przestępczości międzynarodowej, wskazuje dodatkowo losowa próbka kont bankowych nowych imigrantów, którzy przenieśli się do Izraela

w latach 2008–2012, przeprowadzona przez izraelskiego kontrolera państwowego. Stwierdzono, że „w co szóstym przypadku wykryto nieprawidłową działalność, która spowodowała, że [bank] oznaczył go jako podejrzanego o pranie brudnych pieniędzy”. W 2013 r. Światowe Forum OECD ds. Przejrzystości i Wymiany Informacji do Celów Podatkowych naciskało na Izrael, aby zrezygnował z obowiązku składania zeznań podatkowych przez nowych imigrantów i powracających mieszkańców weteranów, starając się usunąć to, co wielu uważało za wyraźną zachętę do międzynarodowej przestępczości. Izrael zgodził się zmienić swoje ustawodawstwo w maju tego roku, ale prawie dziewięć lat później jeszcze tego nie zrobił. Międzynarodowy Raport Strategii Kontroli Narkotyków (INCSR) wydany przez Departament Stanu USA, Izrael jest uważany jako „główny kraj prania brudnych pieniędzy”. Raport dodaje, że Izraelskie przepisy dotyczące obywatelstwa o „prawie do powrotu” oznaczają, że kryminaliści mogą łatwo uzyskać izraelski paszport bez spełniania wymogów dotyczących długiego pobytu. Nierzadko zdarza się, że osoby podejrzane o pranie pieniędzy posiadają paszporty w kraju ojczystym, kraju trzecim w celach biznesowych i Izraelu.

Niektóre rozważania

Pisząc w „Mein Kampf”, Hitler przekonywał podczas dyskusji na temat syjonizmu, że „To, do czego [Żydzi] naprawdę zmierzają, to ustanowienie centralnej organizacji dla ich międzynarodowego oszustwa. Jako suwerenne państwo nie mogliby być kontrolowani przez żadne inne państwo. To państwo może więc służyć jako schronienie dla wykrytych oszustów i jednocześnie miejsce do szkolenia innych oszustów.” Biorąc wszystko pod uwagę, jest to oczywiście bardzo proroczy komentarz, który ma niezaprzeczalny wydźwięk prawdy w świetle przedstawionych powyżej faktów. Daleki jednak od bycia przykładem wróżenia, przepowiednia opiera się na tym, co dziś uważano by za antysemickie poglądy oparte na stereotypowych cechach związanych z Żydami.

Pierwszym z tych założeń jest to, że Żydzi mają szczególny związek z pieniędzmi lub zainteresowanie nimi. Zakładając, że jakaś grupa etniczna ma szczególny związek z pieniędzmi lub interesuje się nimi, w oczywisty sposób można by przewidzieć wiele rzeczy. Grupa może być średnio bogatsza niż inne grupy. Może wyprodukować więcej miliarderów. Jego przestępczość może również w mniejszym stopniu odzwierciedlać się w przestępstwach z użyciem przemocy niż w tych, które są najbardziej bezpośrednio skorelowane z nabywaniem bogactwa. Według większości statystyk Żydzi są rzeczywiście bogatsi niż inne grupy. W odniesieniu do przestępczości istnieje również wyraźna skłonność do zdobywania bogactwa. W 1971 r. A. Menachem z Berkeley School of Criminology opublikował w „Issues in Criminology” studium zatytułowane „Przestępczość wśród Żydów: przegląd”. W tym badaniu Menachem argumentował, że „wskaźnik żydowskiej przestępczości jest zwykle wyższy niż nie-Żydów i innych grup religijnych w przestępstwach „białych kołnierzyków”, to znaczy przestępstwa handlowe lub związane z handlem, takie jak oszustwo, oszukańcze bankructwo i defraudacja”.

W 1988 roku Stanton Wheeler z Uniwersytetu Yale opublikował „White Collar Crimes and Criminals” dla repozytorium stypendiów prawnych Yale Law School. Wśród ustaleń Wheelera stwierdzono, że podczas gdy protestanci i katolicy byli niedoreprezentowani wśród przestępców „umysłowych” w stosunku do ich udziału w populacji, Żydzi byli nadreprezentowani w bardzo dużym stopniu (2 procent populacji, 15,2 procent wyroków skazujących w stosunku do „białych kołnierzyków”). Wheeler stwierdza, że □□„Byłoby rzetelnym podsumowaniem naszych danych, gdybym powiedział, że z demograficznego punktu widzenia przestępcy „umysłowi” to głównie biali mężczyźni w średnim wieku z nadreprezentacją Żydów”. Podczas gdy statystyki Stantona są pouczające same w sobie, bardziej szczegółowy obraz wyłania się w opublikowanym w Yale przez Davida Weisburda „Zbrodnie klas średnich: przestępcy w białych kołnierzykach w sądach federalnych” (1991). W tym miejscu

Weisburd informuje nas, że chociaż Żydzi stanowią tylko około 2 procent populacji Stanów Zjednoczonych, odpowiadają za co najmniej 9 procent przestępstw niższej kategorii białych kołnierzyków (małwersacje bankowe, oszustwa podatkowe i oszustwa bankowe), co najmniej 15 procent średniej kategorii – przestępstwa związane z przestępczością kryminalną (oszustwa pocztowe, fałszywe roszczenia i przekupstwo) oraz co najmniej 33 procent przestępstw „białych kołnierzyków” wysokiej kategorii (oszustwa antymonopolowe i związane z papierami wartościowymi). Zaktualizowane dane Weisburga wykazały, że ogółem Żydzi byli odpowiedzialni za zdumiewające 23,9 procent przestępstw finansowych w Ameryce. Biorąc pod uwagę dane statystyczne, nie wspominając o dobrze udokumentowanej historycznej trajektorii żydowskich zachowań finansowych argument, że żydowskie upodobanie do przestępstw finansowych jest zwykłą „pomówieniem”, jest nie do utrzymania.

Chęć zdobycia bogactwa, a właściwie zdobywanie go legalnie lub nielegalnie, to oczywiście dwie różne rzeczy. Żydzi są przygotowani do zdobywania bogactwa, w tym do zdobywania bogactwa metodami kryminalnymi, dzięki tym samym cechom, które ułatwiają ich skuteczność w aktywizmie społecznym i politycznym: etnocentryzmowi, inteligencji, intensywności psychologicznej i agresji.

Etnocentryzm wyraźnie odgrywa dużą rolę w międzynarodowych oszustwach żydowskich z siedzibą w Izraelu. Wiele z tych oszustw na dużą skalę jest popełnianych przez grupy składające się z Amerykanów, Bułgarów, Kanadyjczyków, Rumunów, Włochów itd., których jedyną istotną wspólną płaszczyzną jest ich wspólne pochodzenie etniczno-religijne. Działalność przestępcza jest z natury ryzykowna, dlatego tym bardziej zadziwia poziom zaufania osób z tak zróżnicowanych grup narodowościowych. W połączeniu z niemal wyłącznym celem atakowania obcych grup (obywateli USA, Kanadyjczyków, Europejczyków i innych), klanowa jakość tych żydowskich grup wywodzących się z diaspory i mających siedzibę w Izraelu

podkreśla siłę żydowskiego etnocentryzmu jako fundamentalnej podstawy izraelskiej międzynarodowej przestępczości finansowej. W dalszej demonstracji żydowskiego etnocentryzmu, czyli zaufania do własnej wspólnoty etnicznej, ucieczka wielu międzynarodowych oszustów izraelskich do Izraela lub ich „zniknięcie” w państwie sugeruje poziom komfortu i oczekiwania ze strony innych Żydów. Żydzi, którzy oszukiwali obce grupy, naprawdę oczekują, że rząd i państwo Izrael będą ich schronieniem i bardzo często, poprzez łagodne wyroki lub brak śledztwa, okazuje się, że mają rację w tym oczekiwaniu.

Wywiad jest również kluczem do sukcesu i utrwalania międzynarodowych oszustw z Izraela. Wiele z omówionych powyżej schematów jest stosunkowo złożonych, wymagających wysokiego poziomu zrozumienia międzynarodowych rynków finansowych, praktyk bankowych, luk prawnych, różnych krajowych standardów i przepisów, projektowania stron internetowych i oprogramowania, optymalizacji pod kątem wyszukiwarek oraz wszystkich umiejętności związanych z praniem brudnych pieniędzy. Jak wspomniano powyżej, Izraelczycy są odpowiedzialni za niektóre z największych kradzieży w historii finansowej kilku narodów, często z oszustwami na szczeblu rządowym. Oszustwa te zostały wykonane dzięki wkładowi dużej liczby wysoce inteligentnych i wszechstronnych Żydów, którzy poświęcili się przestępczemu zdobywaniu bogactwa.

To skrajne zaangażowanie w zdobywanie bogactwa jest oczywiście napędzane znaczną intensywnością psychologiczną. W wielu przypadkach oszustwa wymagały niezwykłego poziomu śmiałości, np. podszywania się pod głównych prezesów, a nawet postaci rządowych. W jednym z takich przykładów w 2019 r. izraelska operacja oszustwa uzyskała około 90 milionów dolarów po podszyciu się pod francuskiego ministra spraw zagranicznych Jean-Yves le Drian, wzywając afrykańskich przywódców państw, ambasadorów, duchownych i biznesmenów, prosząc ich o pomoc Francji w zapłacie okupu za obywateli francuskich uprowadzonych przez ISIL lub inne grupy terrorystyczne w

Syrii. Podszywający się założył specjalnie zaprojektowaną silikonową maskę głowy francuskiego ministra i rozmawiał ze swoimi ofiarami przez Skype z biura ozdobionego francuską flagą i portretem francuskiego prezydenta Emanuela Macrona. Czterech prowodyrów ostatecznie aresztowano w Netanyi, która wydaje się ustępować jedynie Tel Awiwowi pod względem liczby międzynarodowych oszustw, które obsługuje. Francuzi byli wystarczająco rozwścieczeni, by izraelski funkcjonariusz policji powiedział miejscowemu sędziemu, że „To sprawa z międzynarodowymi reperkusjami dyplomatycznymi. To nie jest zwykły przypadek, ale taki o wielkiej drażliwości międzynarodowej, który spowodował incydent dyplomatyczny między naszymi dwoma krajami”.

„Times of Israel” ubolewa, że „wyszukiwanie w Internecie słów „oszustwo” i „Izrael” po francusku daje setki artykułów, z których wielu towarzyszą antysemityczne obelgi w sekcji komentarzy. Pomimo szkód, jakie takie oszukańcze działania wyrządzają reputacji Izraela, izraelskie organy ścigania dokonały bardzo niewielu aresztowań i ścigały jeszcze mniej podejrzanych w ciągu dekady lub więcej, odkąd zjawisko to pojawiło się po raz pierwszy”.

Wreszcie izraelska międzynarodowa przestępczość finansowa wymaga agresji. Ciekawym aspektem „The Tinder Swindler” był sposób, w jaki Shimon Hayut opuszczał zasłonę, gdy zdał sobie sprawę, że dana kobieta dała mu tyle pieniędzy, ile mogła lub chciała. Groźby i obelgi były natychmiastowe. Podstawowa motywacja większości omawianych żydowskich międzynarodowych oszustw jest agresywna, obejmująca formy przymusu i manipulacji na tle bezdusznego lekceważenia i pogardy dla docelowych grup obcych. Te agresywne aspekty, oczywiście, uwydatniają tylko te przypadki, w których niektóre z nieuczciwych dochodów, jak na przykład w przypadku Morrows, hojnie znajdują drogę do żydowskich spraw charytatywnych – co prowadzi nas do etnocentryzmu.

Zaniepokojenie okazywane przez izraelską prasę i niektórych

urzędników państwowych, że taka działalność doprowadzi do wzrostu antysemityzmu, opiera się w większości na ukrytym zrozumieniu, że „antysemickie” założenia dotyczące cech związanych z Żydami (szczególnie zainteresowanie pieniędzmi, etnocentryzm, inteligencja, intensywność psychologiczna i agresja) mają swoje podstawy. Takie obawy sugerują również, że szersza wiedza lub dyskusje na temat tych oszustw na dużą skalę mających miejsce w Izraelu zniweczy wiele dziesięcioleci propagandy, która przekonała grupy zewnętrzne, że takie założenia są fałszywe lub bigoteryjne, oraz że Izrael jest naturalnym przyjacielem i sojusznikiem narodów zachodnich. Rzeczywistość jest taka, że Izrael z radością wita w swojej gospodarce fundusze zrabowane na całym świecie i niewiele dba o opinię innych narodów. Ojciec narodu nie byłby zdziwiony.

Autorstwo: dr Andrew Joyce

Korekta tłumaczenia automatycznego: SpiritoLibero

Źródło oryginalne: TheOccidentalObserver.net

Źródło polskie: Kurier-Poranny.blogspot.com